

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Cap. V.

[urn:nbn:de:bsz:31-270794](#)

C. Solini Julii

lis pupillas geminas habere et perimere visu: si quem forte iratae
Fortitudine aspercerint; haec sunt et in sardina. De fortitudine. Cap. III.
præstantes Revaluisse fortitudine apd Romanos. L. siciniū dentatū
Zu. lucini?. p titulox numer⁹ oñdit. Tribun⁹ b plebis fuit nō multum
post exacos reges. Spurio. Tarpeio. aurelio Termo cō
sulib⁹. Idem ex puocatoe octies vitor. xl. qnq; habuit aduersas ci
catrices in tergo nullā notā. Spolia tricies ex hoste et qter cepit.
In phaleris. hastis. spuris armillis: coronis trecēta. r̄. dona meru
it. Novi impatores q opa ei⁹ vicearā: triūphantēs p̄secut⁹ est post
buc. M. Serg⁹ duob⁹ stipedis. p̄mo aduerso corpe. ter et vices
vulnerarē. Sedo stipedio in prelio dexterā pdidit qua de causa fer
ream sibi manum fecit et cū neura pene idonea ad preliandū vale
ret vna die quater pugnauit: et vicit sinistra: duob⁹ equis eo insidē
te confossis. ab Hannibale bis captus refugit. cū viginti mēsibus
quib⁹ captiuitatis so: tem præferebat: nullo momēto sine cōpedib⁹
manū experti sunt: insignitus dñis militari b⁹ a Ebrasimeno trebia
refugisse etrūm opus virtutis fuit solus accepit coronā. Bac⁹
profecto tot suffragia gloriārum: nisi beres in posteritatis ei⁹ suc
cessionc. Latilina fantas eius adorcas laudes odio dānat nōis ob
umbrasset. Quantū inter milites Sicinius et Sergius: tantū in
ter duces: uno vt verius dicam inter oēs hōles. Lesar dictator: en
tuit. buius ducib⁹ vndeclies centū nonaginta: et duo milia celo sit
collatis quinquages et bis dimicant. M. Marcellum solus sup
gressus: qui nouies et tricies pari mō fuerat preliatus: Ad hec null⁹
celerius scripsit. Nemo velocius legit. Quaternae etiam ep̄fas sit
dictasse perhibetur benignitate a deo preditus: vt quos armis sub
egerat: clementia magis ricerit. De Memo:ia Cap. V.

M. sergi⁹

Catilina
Adorea
Laus
Laius
celar dicta
tor:

M. Mar/
cellus.
Lesaris cle
mentia.
Lyrus

L. Scipio.
Lynæs

Mitridates,
Memo:ia,
metrodor⁹?

c presur: nō latit⁹ singulos alloquebat. Fecit hoc idē in po
pulo romano Lucius Scipio. Sed et Lyrum solus super
cōsuetudine credam⁹ fecisse. Lynæs p̄rrbi legat⁹ postero die q̄
ingressus romā fuerat: et equestrē ordinē et senatū p̄prius nōs salu
tauit. Rex pōtic⁹ Mitridates duabi et viginti gētib⁹ quib⁹ impa
bat: sine interprete iura dīct. Memo:ia ex arte fieri palā factū est:
sicur metrodorus p̄bs qui temporibus Diogenis Lynæci intātum
se meditatione assidua prouerit: vt a multis simul dicta nō mō sen
suū sed etiā verborum ordinib⁹ detineret. Nib: il tamen in homine

**Julii
Rerū memorabiliū Collectanea.**

FO. VI.

aut menū aut casu aut morbo facilius intercipi sepe perspectū est.
Qui lapide ictus fuerat acceperimus oblitum litterarū. Messallā
terte coruīnum post cegitudinē quā p̄tulerat p̄cūsum: ap̄q̄ nōis
obliuione; q̄ liber alias ei sensus vigeret. Memoria metua peri-
mit, contra vocis interdū est incitamentū. quā nō solū acuit; h̄ etiā
vbi nunq̄ fuit ex eo: quet. Deniq̄ cū olympiade octaua 2 q̄nq̄ge/
simā victor Lyrus intrasset asie oppidū Sardis vbi tunc Lycus la-
tebat; at his fili⁹ eius mur⁹: ad id vñq̄ t̄ris in voce erupit vi timor;
Eclamasse eīm dī parce p̄i meo Lye, et te bōiem esse vel casib⁹ di-
scēnsis.

De Moribus

Lap. VI.

Ractare de morib⁹ superest: quoꝝ excellētia marie in duo
bus enītuit. Lat⁹ p̄nceps p̄tie gentis senator⁹ optimus;
impar⁹; orator optim⁹. Lauſam tr̄i q̄dragies 2 q̄ter dicit
diuersis odioꝝ similitatibus appetitus: semper absolutus. Unde
Scipionis emiliani laus, p̄p̄nior⁹; qui p̄ter bona quibus Lat⁹
clarus fuit etiā publico amore p̄cessit. Vir optimus Nasica Sci-
pio iudicatus eīt: non priuato tantum testimonio: sed roti⁹ senat⁹
sacramento, quippe quo inuentus dignior non fuit: cui p̄cipue re-
ligionis crederetur ministerium; cum o:aculum moneret accersi
deum sacra matre pessimum.

De Eloquacia

Lap. VII.

Zurimi inter Romanos eloquētia floruerūt, sed b̄ bonū
hereditariū nunq̄ fuit; nisi in familia curionū in q̄ tres se-
rie cōtinua oratores fuere. Magnū hoc habitū est sane b̄
sclo: q̄ facultātē p̄cipue 2 humana 2 diuina mirata sunt. Quippe
tunc percūstiones Brebilochi poete Apollo prodidit; et latronūsa
cīnus deo coargente detectum eīt. Cumq̄ Lysander lacedemo-
nius atbenas obſideret: vbi Sophoclis tragicī in humatū corp⁹
lacetabat: identidem liber p̄ducem monuit per quietem vt sepeli-
ri delicias suas sineret. Nec prius destitit q̄ Lysander cognito q̄s
objiceret dīc: 2 qd a numine posceret: inducias bello daret: vñq̄ dū
congrue sup̄emis manib⁹ ercūe ducerent. Pindarum h̄ricū eo
cōvīnī loco qui imminebat ruina: ne cum ceteris interiret foris
cum eu castor 2 pollux vocauerunt: inspectantib⁹ ymueris: Quo
effēctum est vt sol⁹ impendens periculi cuaderet. Numerandus
post deos. Ln. p̄p̄cius magn⁹: intratur⁹ possidoni⁹ domū clarissi-
mi tūc sapie p̄fessor⁹; p̄curi et more a lictore vētūt sores: sumisq̄ fa-
scio q̄ liber effēcto mithridatico bello 2 orītis victor: sententia p̄
pria celsit ianue litterarꝝ. Africanus prior. Qu, Erneij statuā im-
poni sepulchro suo iussit. Uticētis: Lat⁹ vñ ex tribunatu insti-
tū

8 9

Messalla
Lorūnu
Necora
excidit
Uor
Lyrus
cretus
Atthis
Mores

Latho

Scipionis
Laus
Nasica

Eloquētia
curiones.

archibloch
p̄cūssores
Lysander

Pindarus.

Ln. p̄p̄ci⁹
magnus
Possidon⁹.

Africanus
Ennius.